

عنوان مقاله:

مقایسه میزان توسعه یافتگی محلات شهری با استفاده از روش تاپسیس با رویکرد توسعه پایدار محله ای (محدوده مورد مطالعه : شهرستان نهاوند)

محل انتشار:

دهمین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

حسین یاراحمدی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین تلاش های طرح ها و اهداف توسعه کشوری عطف توجهات به شهرهای کوچک و به نوعی تعیین و ارزیابی آن ها در توسعه پایدار شهری است. بررسی های به عمل آمده در سال های اخیر نشان می دهد شهرهای کوچک اندام در توسعه اجتماعی - اقتصادی کشورهای آسیایی، آفریقایی و آمریکای لاتین اهمیت خاصی داشته اند. شهر یک اثر هنری بزرگ است که آفرینندگانی به وسعت خود و به تعداد جمعیتش دارد. توسعه پایدار به لحاظ مفهومی توسعه ای است که از نظر زیست محیطی غیر مخرب، از نظر فنی مناسب، از نظر اقتصادی معقول و از نظر اجتماعی قابل پذیرش می باشد. در بسیاری از موارد مسئله دسترسی عادلانه به منابع و ساماندهی خواسته های اقشار مختلف جامعه در مقابل مشکلات زیست محیطی و کمبود منابع، اهمیت بیشتری یافته است. هدف غایی یک شهر ایجاد محیطی دلنشین و راحت برای مردمی است که در آن زندگی می کنند. فضای شهری محلی است که مردم بیشترین وقت خود را در آن سپری می کنند و حداکثر ارتباط را با یکدیگر و پیرامون خود برقرار می کنند. به همین منظور پژوهش حاضر باهدف بررسی مقایسه میزان توسعه یافتگی محلات شهری با استفاده از روش تاپسیس با رویکرد توسعه پایدار محله ای (محدوده مورد مطالعه : شهرستان نهاوند) انجام شده است. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی - نظری و از نظر روش، توصیفی- تحلیلی است. اطلاعات و داده های مورد نیاز از طریق روش کتابخانه ای و میدانی جمع آوری شده است.

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی، محلات شهری، توسعه پایدار محله ای، شهرستان نهاوند، مدل تاپسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1232658>

